

Σταμάτιος Παρλιάρος

τοιούτου είδους αντιγραφάς είναι δεξιώτατος. Ἄλλὰ καὶ συνθέσεις πρωτοτύπους δὲν παρέλειψεν ὁ φιλότιμος ἐργάτης τῆς σμίλης νὰ ἐργασθῇ. Ὑπέρχει δλων ὁ «Βάκχος», συμβολίζων τὸ φθινόπωρον—Μία κεφαλὴ, ἡ ὁποία ἔχει ὅλην τὴν πονηρίαν, τὴν Διονυσιακὴν ἡδονὴν κατόπιν πότου, μὲ ἓνα ἐκφραστικώτατον μειδίαμα, ἀπολαυστικόν, προδίδον ἅμα σαρκαστικὴν σκέψιν. Κάτωθεν τῆς μορφῆς εἶναι χαραγμένα τὰ σύμβολα τῆς βακχείας: ὁ αὐλὸς καὶ ὁ βότρυς, ὧν ὑπέρκειται ἀμυδρῶς διαγραφόμενον ζῶον, εἰς δὲ ὁ μεθῶν μεταβάλλεται. Τὰ «Ἐαρινὰ μειδιήματα» συμβολίζονται εἰς μίαν κόρην γλυκεῖαν, εἰς τὸ στήθος τῆς ὁποίας εἰς μίσχος μετὰ κάλυκος ρόδου ἀναρριγᾶται. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ κοντράστον τοῦ Βάκχου, ὡς μία εἰκὼν Ἀνοΐσεως μὲ τὸ ἀθῶν καὶ σεμνὸν μειδίαμα.

Ἐν σκίτσο μνημείου τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821 ἐξωτερικεῖται ἀρκετὰ σαφῶς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀποψιν τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος. Ὁ Παλαιὸν Παρὼν Γερμανός, κρατῶν μὲ τὴν δεξιὰν τὴν σημαίαν, ἵσταται κηρύσσων τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ θεὰ Ἐλευθερία μὲ τεταμένους πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖρας τὸν παροτρύνει. Δύο σύμβολα, ὁ ἀλέκτωρ, συμβολίζων τὴν ἔγερσιν, καὶ ὁ ἀετὸς τὴν δύναμιν, παράκεινται. Κάτω, τρόπαια, εἰς τὴν δεξιὰν δὲ πλευρὰν Ἑλλήν ἐνοπλος, ἕτοιμος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μακροῦ ὄνειρου τῆς ἀπελευθερώσεως.

Ὁ κ. Συνέφας δὲν ἔμεινεν ἀδιάφορος εἰς τὸν θρίαμβον τῶν δύο τελευταίων πολέμων. Ἐφιλοτέγνησε τὴν Ἀναμνηστικὴν στήλην τῆς Ἀραχώδης, ἧς τὰ ἀποκαλυπτήρια θὰ τελεσθῶν τὴν 23 Ἀπριλίου. Ἡ βάσις εἶναι κλιμακωτὴ τρία στάματα λεόντων εἶναι ἀντικτὰ ἐν εἵδει κρουγῶν, ὑψοῦται δὲ στήλη, ἐφ' ἧς ἀπλοῦται δάφνη μὲ κλῶνα δρυὸς καὶ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ. Ἀνωθεν ἀνάγκυρος ἐν μεταλ-

λίῳ ἡ μορφή τοῦ Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπερθεῖν ὁ Δικέφαλος. Ἐκατέρωθεν τῆς στήλης ἐγράφησαν ἀνὰ πέντε τὰ ὀνόματα τῶν δέκα πεσόντων Ἀραχωδιτῶν. Ὅπισθεν ἔχουν χαραχθῇ τὰ ὀνόματα τῶν μαχῶν. Ἡ στήλη μετὰ τοῦ βάθρου εἶναι μαρμαρίνη, γάλκινα δὲ ὁ Δικέφαλος, ὁ Βασιλεὺς, ἡ δάφνη καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν λεόντων.

Ἐν σκίτσο ἐπαίτου εἶναι πολὺ καλὰ χαρακτηρισμένο. Καὶ μία ἀποτυχούσα ἀπόπειρα. Ἡθέλησε νὰ συμβολίσῃ τὴν γυναῖκα, ἥτις γίνεται παίγνιον τοῦ Ἔρωτος. Εἰς μίαν λέμβον ἵσταται ὀρθία ἡ γυναῖκα κρατοῦσα ξίφος καὶ στέμμα — αἱ ὑποσχέσεις, μὲ τὰς ὁποίας ξεγελᾷ ὁ Ἔρως τὰς γυναῖκας.— Ἀλλὰ τὸ ταξεῖδι εἰναιτρικωμωδὸς καὶ μισοσπασμένη ἡ λέμβος μένει ἔρμαιον τῶν κυμάτων. Πηδαλιουχεῖ, χαρωπὸς διὰ τὸ κατῳρθωμὰ τοῦ ὁ Ἔρως.

Ὁ κ. Συνέφας ἔχει σχεδιάσει εἰς μέγα σχῆμα ἓνα ἐθνικὸν ἥρῳον. Τὸ φαντάζεται ὡς μίαν στοὰν μεγάλην ἐπιμήκη μὲ τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, περιστοιχιζόμενον μὲ ἀνδριάντας τῶν πρωτεργατῶν τῶν νικῶν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, συμβολιζομένων τῶν κυριωτέρων μαχῶν. Τὸ σχέδιον τοῦ ἥρώου αὐτοῦ — μήκους 30 μέτρων καὶ 25 ὕψους — θέλει πολλὴν ἐργασίαν ἀκόμη, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ δὲ μεγάλην δαπάνην. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἐν ὠραίον καλλιτεχνικὸν ὄνειρον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτιμᾷ τις τὰς ψυχικὰς διαθέσεις τοῦ γλύπτου.

Δ. Ι. Κ.

Σ. Παρλιάρου Ἡ υπεράσπισις τῆς σημαίας